

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0647 van 23 september 2014
in de zaak 1011/0195/SA/8/0442

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frank COEL
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Kardinaal Mercierplein 8
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Sylvie KEMPINAIRE
kantoor houdende te 9051 Sint-Denijs-Westrem, Putkapelstraat 105
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

2. mevrouw [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]
4. mevrouw [REDACTED]
5. de heer [REDACTED]
6. mevrouw [REDACTED]
7. de heer [REDACTED]
8. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frank COEL
kantoor houdende te 2800 MECHELEN, Kardinaal Mercierplein 8
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 29 oktober 2010 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 26 januari 2011, strekt tot de vernietiging van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 9 september 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij en de tweede tot en met achtste tussenkomende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo van 4 mei 2010 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een woning en het verbouwen van een handelspand.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De eerste tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De tweede tot en met de achtste tussenkomende partijen hebben samen een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Bij arrest nr. S/2011/0083 van 26 juli 2011 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 14 november 2013 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 december 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Luk JOLY heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik HAEGEMAN die loco advocaat Frank COEL verschijnt voor de verzoekende en voor de tweede tot en met de achtste tussenkomende partij, en advocaat Olivier COOPMAN, die loco advocaat Sylvie KEMPINAIRE verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer [REDACTED] vraagt met een op 18 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 19 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de eerste tussenkomende partij aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

2.

Mevrouw ■■■■, de heer ■■■■, mevrouw ■■■■, de heer ■■■■ en mevrouw ■■■■, de heer ■■■■ en mevrouw ■■■■, als tweede tot en met achtste tussenkomende partijen, vragen elk met een op 28 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De Raad heeft in het arrest S/2011/0083 van 26 juli 2011 het verzoek tot tussenkomst van de tweede tot en met de achtste tussenkomende partijen ontvankelijk verklaard.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

De verzoeken tot tussenkomst zijn ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 2 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van Tremelo een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“verbouwen van een bestaand handelspand en het bouwen van een kantoorgebouw met conciërgewoning”*.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

De eerste aanvraag voor het verbouwen van het handelspand met woning en het bouwen van een nieuwe loods werd op 25 november 2008 door het college van burgemeester en schepenen geweigerd. Een administratief beroep ingediend bij de verwerende partij door de eerste tussenkomende partij werd niet ingewilligd op 12 februari 2009.

De aanvraag betreft een historisch gegroeide situatie omtrent een bedrijfsinplanting die ontstond bij een eenvoudige woning in half open orde waarbij nadien door inname van de tuinstrook ook enkele achtergelegen percelen werden ingenomen. Het oorspronkelijke perceel bij de woning werd nagenoeg volledig dichtgebouwd tot op de beide aanpalende grenzen en tot tegen de achterste perceelsgrens. De toegang naar de achterliggende percelen werd aan het einde van een doodlopende straat gelegd, tussen twee buurwoningen in.

Een gedeelte van de gebouwen kan beschouwd worden als zijnde “vergund geacht”, want gebouwd vóór de inwerkingtreding van de gewestplannen. Voor een ander gedeelte van de gebouwen is de oprichtingsdatum onduidelijk. Er kan geen stedenbouwkundige vergunning worden voorgelegd voor het geheel van de bebouwing. Deze bedrijfsinplanting werd tot 2006 gebruikt door een tegelplaatser. De eerste tussenkomende partij baat er een groothandel in allerlei schoonmaakproducten voor diverse toepassingen uit.

Het betreft percelen met aan de linker voorzijde een oud, bestaand handelspand en achteraan een onvergonde opslagruimte. Het centrale gedeelte bestaat uit een betonverharding. Het overige gedeelte is onbebouwd, maar heeft een zekere begroeiing.

De huidige aanvraag voorziet enerzijds in een verbouwing van het gedeelte van de bebouwing dat zich achter de woning bevindt, tot tegen de achterste perceelgrens, en anderzijds het bouwen van een losstaande woning met kantoren op een achterliggend gedeelte van het perceel.

Parallel aan de aanvraag wordt een aanvraag ingediend tot ontbossing voor het linker gedeelte van de percelen. Deze werd verleend voor een te ontbossen oppervlakte van 1112m² met inbegrip van een compensatieregeling.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 december 1972 vastgestelde gewestplan 'Leuven', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd, omdat de bouwzone kleiner dan 500 m² is. De verzoekende partij en de tweede tot en met de achtste tussenkomende partijen hebben evenwel bij aangetekende brief van 8 juni 2010 een gemotiveerd bezwaar ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo na de toekenning van de stedenbouwkundige vergunning door het college van burgemeester en schepenen op 4 mei 2010.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 14 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit met betrekking tot de kapvergunning en de compensatieregeling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo verleent op 4 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de eerste tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Watertoets

...

Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

...

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De bouwplaats situeert zich buiten de kern van de gemeente Tremelo. Gelet op de totale perceelsoppervlakte zal de toekomstige bebouwing geen overdreven terreinbezetting veroorzaken. Gelet op de voorgestelde vormgeving en gelet op het voorgestelde materiaalgebruik, zal de toekomstige bebouwing harmoniëren met de bestaande omliggende bebouwing en de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang brengen.

...

Algemene conclusie

Om bovenvernoemde redenen is het voorgelegde project stedenbouwkundig-architecturaal verantwoord.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partij en de tweede tot en met de achtste tussenkomende partijen op 8 juni 2010 en 9 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 18 augustus 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *het bedrijf wordt grotendeels gevestigd in bestaande gebouwen die op een zeer onoordeelkundige wijze werden ingeplant tot in de perceelgrens, met een zeer grote bouwdiepte. Voor een dergelijke bebouwing kan enkel naar een afbouw van de situatie gestreefd worden, waarbij niet meer dan onderhouds- en instandhoudingswerken aan deze bebouwing geoorloofd zijn en slechts een afbouw van de functie tot iets minder dynamisch;*
 - *het nieuwe bedrijf zou ongetwijfeld een grotere dynamiek bezitten dan het bestaande bedrijf, wat in dit specifieke woonweefsel, met het karakter van een woonpark en gekenmerkt door nagenoeg uitsluitend eengezinswoningen, niet verantwoord is;*
 - *de draagkracht van de plaats wordt overschreden;*
 - *de plaats is onvoldoende ontsloten;*
 - *de kantoren kunnen in samenhang met de rest van de bedrijvigheden beoordeeld worden en hebben daarenboven een capaciteit die de draagkracht van de omgeving overschrijdt,*
 - *de woning heeft een architecturale-functionele samenhang met de kantoren, zodat een gedeeltelijke vergunning voor de woning uitgesloten is.*
- ...

Na de hoorzitting van 7 september 2010, beslist de verwerende partij op 9 september 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Beoordeling

1....

Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een woongebied.

...

Het bouwen en verbouwen van een handelspand kan in overeenstemming zijn met de planologische bepalingen voor het woongebied. De verenigbaarheid met de omgeving is een feitenkwestie.

2.

De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone.

...

De aanvraag beantwoordt aan de geldende verordeningen omtrent het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

3.

Hier dient in eerste instantie overwogen te worden of het betrokken bedrijf, met de voorgestelde omvang verenigbaar is met de omgeving. Het bedrijf [REDACTED], dat zich hier wenst te vestigen is een groothandel in allerlei schoonmaakproducten voor diverse toepassingen.

...

De oppervlakteverhouding van het bestaande (mogelijk vergund) tegenover het nieuwe kan zo op ca. 534m²/ca. 443 m² of een grootte-orde 65/45 geraamd worden. Er vindt dus toch een aanzienlijke uitbreiding plaats, waarbij ook het overblijvende terreingedeelte als een grote verharding zal worden behouden met geïntegreerd een parking (volgens de plannen voor 6 wagens).

...

Een vergelijking met de voorgaande aanvraag wijst uit dat de huidige uitbreiding een grondig gewijzigde opvatting zou krijgen, met een vrijstaand gebouw met geïntegreerde

kantoren enerzijds en niet langer een grote nieuwe loods die aan de bestaande bebouwing zou gekoppeld worden.

...

De bestaande te behouden bebouwing voldoet niet aan de vandaag geldende stedenbouwtechnische vereisten aangaande perceelsinrichting.

...

De leefkwaliteit in deze beide aanpalende tuinen is hierdoor sterk gedaald. Gezien deze toestand echter reeds langer bestaat dan de komst van de huidige generatie bewoners is dit een historisch gegroeide situatie die niet langer als belastend wordt ervaren.

...

De gebruiksintensiteit van toonzaal naar opslagruimte vergroot niet. Vanuit de omgeving is er weerstand tegen de vestiging van het bedrijf, maar niet tegen het behoud van de bestaande bebouwing.

...

De betrokken kantoorruimte kan niet los van de overige bebouwing in functie van het bedrijf bekeken worden, daar er een directe relatie tussen deze kantoren en de overige bedrijfsruimtes bestaat. Deze kantoorruimte is bedoeld voor een drietal dagelijks werkende bedienden en een vijftal andere werknemers die 1 tot twee keer per week op kantoor zijn (vertegenwoordigers, boekhouders, IT-medewerker). De kantoorfunctie is dus eerder beperkt te noemen.

...

In elk geval kan de druk op de omgeving van een klein lokaal verankerd distributiebedrijf als kleiner worden ingeschat dan een ambachtelijk bedrijf waarbij machinale verwerking bestond.

...

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor het vol rood woongebied;*
- de omvorming van een ambachtelijk en verwerkend tegelbedrijf naar een klein distributiebedrijf, met een sanering van de bestaande gebouwen, zal tot een verminderde impact op de omgeving leiden;*
- door de aankoop van een bijkomend pand aan de straat kon worden overgegaan tot een grondig ingekrompen ontwerp tegenover eerdere voorstellen, met een opvatting van de bebouwing die de weerslag op de omgeving zal verminderen;*
- de woning in tweede orde is van een vorm en typologie die in de omgeving nog voorkomt en is opgevat met een perceelsinrichting die voldoet aan wat gangbaar vooropgesteld wordt voor percelen in tweede orde;*
- de verkeersbewegingen van en naar het bedrijf kunnen als beperkt ingeschat worden en niet overmatig voor deze lokale weg;*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De eerste tussenkomende partij betwistte naar aanleiding van de behandeling van de vordering tot schorsing de tijdigheid van het beroep.

In het arrest S/2011/0083 van 26 juli 2011 heeft de Raad geoordeeld dat het beroep tijdig ingesteld is.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij en de tweede tot de achtste tussenkomende partij.

In het arrest S/2011/0083 van 26 juli 2011 heeft de Raad geoordeeld dat de verzoekende partij en de tweede tot en met de achtste tussenkomende partij belanghebbende derden zijn in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO wegens de mogelijke hinder en nadelen van de beschreven verkeershinder en belasting voor het woonklimaat en de mogelijke gevolgschade bij een eventuele ramp ingeval van stockage van scheikundige brandbare tot zeer brandbare toxische en explosieve stoffen.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept als enig middel de schending in van de artikelen 4.3.1, §1, 1° a en b; 4.3.1, §2, 1° en 2°; 4.3.1, §4; en 4.3.5. VCRO en van de beginselen van behoorlijk bestuur met name het zorgvuldigheidsbeginsel, de gelijkheid ten aanzien van de lasten (impact op de omgeving), het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Zij licht dit middel toe als volgt :

- “1. Ontbreken van een operationeel Ruimtelijk Structuur (of uitvoerings) plan op gemeentelijk niveau.*
- 2. Tegenstrijdigheid tussen twee opeenvolgende beslissingen afgeleverd door de Bestendige Deputatie (9 september 2010 en 12 februari 2009 in bijlage gevoegd)*
- 3. Specifieke interpretatie van gewestplan waar in woongebied wel kleine nijverheid met locale verankering toegestaan is, doch dit is niet het geval voor [REDACTED] waar slechts een minderheid aan autochtone werknemers uit Tremelo tewerk gesteld zijn.*
- 4. Wij zien in de geest van de regelgeving een bedrijf met plaatselijke verankering als een absolute noodzaak voor het goed functioneren van een bepaalde wijk (bv. bakker, beenhouwer, algemene voeding,) en dus niet een groothandel die over het hele land levert;*
- 5. Alhoewel open bebouwing geldt op het aangevraagde en de omliggende percelen, laat de gemeente toe dat de loods toch mag opgetrokken worden op de perceelsgrens.*

Wij behouden ons het recht voor om deze inbreuken in de loop van de procedure verder te ontwikkelen.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Wij verzoeken de Raad voor Vergunningsbetwistingen het verzoek ongegrond te verklaren en de vordering tot nietigverklaring af te wijzen. De deputatie volhardt in haar besluit dat op een gemotiveerde en wettige wijze tot stand is gekomen. De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor het vol rood woongebied. De omvorming van een ambachtelijk en verwerkend tegelbedrijf naar een klein distributiebedrijf, met een sanering van de bestaande gebouwen, zal tot een verminderde impact op de omgeving leiden. Door de aankoop van een bijkomend pand aan de straat kan worden overgegaan tot een grondig ingekrompen ontwerp tegenover eerdere voorstellen, met een opvatting van bebouwing die de weerslag op de omgeving zal verminderen. De woning in tweede orde is van vorm en typologie die in de omgeving nog voorkomt en is opgevat met een perceelsinrichting die voldoet aan wat gangbaar vooropgesteld wordt voor percelen in tweede orde. De verkeersbewegingen van en naar het bedrijf kunnen als beperkt ingeschat worden en niet overmatig voor deze lokale weg.

...”

3.

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“A. Wat het oorspronkelijk verzoekschrift van dd. 3/11/2010 (lees: 29 oktober 2010) van verzoekers tot schorsing betreft

Het verzoek tot voorlopige schorsing van het besluit dd. 19/08/2010 van de Bestendige Deputatie bij de Provincie Vlaams-Brabant door de derden [REDACTED] is onontvankelijk.

Eenzijds wordt een voorlopige schorsing gevraagd, terwijl geen enkele vordering tot nietigverklaring door de derden [REDACTED] wordt gesteld.

Anderzijds wordt geen enkel middel aangehaald waarop deze vraag tot voorlopige schorsing zou zijn gesteund.

In de rubriek ‘Omschrijving van de geschonden regelgeving’ worden enkele algemene feitelijke bedenkingen betreffende dit dossier gemaakt, vooral i.v.m. de mobiliteit.

...

Hieruit wordt echter geen enkel middel i.v.m. de schending van de legaliteit van het genomen besluit dd. 19/08/2010 afgeleid.

Het Besluit dd. 19/08/2010 van de Bestendige Deputatie is regelmatig, nu dit rekening houdt met de regelgeving, de stedenbouwkundige voorschriften en de beginselen van behoorlijk bestuur.

Volledigheidshalve kan verwezen worden naar de conclusies in het besluit dan de Bestendige deputatie: “

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor het vol rood woongebied;*
- de omvorming van een ambachtelijk en verwerkend tegelbedrijf naar een klein distributiebedrijf, met een sanering van de bestaande gebouwen, zal tot een verminderde impact op de omgeving leiden;*
- door de aankoop van een bijkomend pand aan de straat kan worden overgegaan tot een grondig ingekrompen ontwerp tegenover eerdere voorstellen, met een opvatting van de bebouwing die de weerslag op de omgeving zal verminderen;*
- de woning in tweede orde is van een vorm en typologie, die in de omgeving nog voorkomt en is opgevat met een perceelsinrichting, die voldoet aan wat gangbaar vooropgesteld wordt voor percelen in tweede orde;*

- de verkeersbewegingen van en naar het bedrijf kunnen als beperkt ingeschat worden en niet overmatig voor deze lokale weg.”

Derhalve is het verzoek tot voorlopige schorsing van het besluit dd. 19/08/2010 door de derden [REDACTED] evenzo ongegrond.

Volledigheidshalve merkt de eerste tussenkomende partij op dat verzoekers tot schorsing in een gecorrigeerd verzoekschrift verwijzen naar allerlei artikels van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening alsook allerlei algemene beginsels van behoorlijk bestuur aanhalen zonder hierover enige specificatie te geven.

...

B. Wat het gecorrigeerde verzoekschrift dd. 28/02/2011 (lees : 26/01/2011) van verzoeker tot schorsing betreft.

Dit ‘gecorrigeerde’ verzoekschrift is ongetwijfeld laattijdig. Nu meer dan 30 dagen zijn verlopen sedert dat verzoekers tot schorsing kennis konden nemen van het Besluit dd. 19/08/2010 van de Bestendige Deputatie bij de Provincie Vlaams-Brabant, is dit gecorrigeerde verzoekschrift laattijdig.”

4.

De tweede tot en met de achtste tussenkomende partijen voegen hier nog aan toe wat volgt :

“ ...

3. Over de precieze reikwijdte van het verzoekschrift strekkende tot schorsing en annulatie

...

Overwegende dat alle stukken samen niet anders kunnen worden gelezen dan dat de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] een verzoek hebben ingediend strekkende tot **nietigverklaring** en voorlopige schorsing van de beslissing van de Bestendige Deputatie.

...

Overwegende dat de vaste rechtspraak van de Raad van State en het Hof van Cassatie duidelijk is en stelt dat de beroepsakte in zijn totaliteit moet worden gelezen in de zin dat de beroepsakte effect kan ressorteren

...

Overwegende dat de opmerking van de heer [REDACTED] desbetreffend begrijpelijk is, hij beroept zich weliswaar niet op de exceptio obscuri libelli daar waar hij perfect weet wat het probleem is bij de verleende bouwvergunning en terdege beseft dat hij geen enkel nuttig element kan opwerpen waarom hij een uitbating onderworpen aan een milieuvergunning klasse 2 wenst in te planten in een woonwijk met smalle straten, bovendien gelegen in een residentiële wijk aan een doodlopende weg zonder de minste voorzieningen;

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO bepaalt :

“De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift.

Het verzoekschrift wordt ondertekend door de partij, gedagtekend en bevat:

...

5° een omschrijving van:

- a) *de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur,*
- b) *de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.*

...

2.

De verzoekende partij roept de schending in van een aantal artikelen van de VCRO, met name artikel 4.3.1 en artikel 4.3.5 en de schending van beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, de gelijkheid ten aanzien van de lasten (impact op de omgeving), het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

3.

Bij de toelichting van haar enig middel stelt de verzoekende partij dat een operationeel ruimtelijk structuur (of uitvoeringsplan) op gemeentelijk niveau ontbreekt; dat er een tegenstrijdigheid is tussen twee opeenvolgende beslissingen afgeleverd door de bestendige deputatie; dat er een specifieke interpretatie is van het gewestplan waar in woongebied wel kleine nijverheid met lokale verankering is toegestaan, doch dat dit niet het geval is voor de tussenkomende partij waar slechts een minderheid aan autochtone werknemers uit Tremelo tewerkgesteld zijn; dat ze in de geest van de regelgeving een bedrijf met plaatselijke verankering als een absolute noodzaak zien voor het goed functioneren van een bepaalde wijk (bv. bakker etc.) en dus niet een groothandel die over het hele land levert en dat alhoewel open bebouwing geldt op het aangevraagde en de omliggende percelen, de gemeente toelaat dat de loods toch mag opgetrokken worden op de perceelsgrens.

4.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet aantoont in welke mate het ontbreken van een operationeel ruimtelijk structuur of uitvoeringsplan de schending inhoudt van de aangevoerde artikelen van de VCRO en beginselen van behoorlijk bestuur.

5.

Verder stelt de Raad vast dat uit het dossier volgt dat de aanvraag, die aanleiding gaf tot de bestreden beslissing wezenlijk verschilt van de aanvraag die het voorwerp van een vorige beslissing van de verwerende partij uitmaakte, zodat de verwijzing door de verzoekende partij naar een vorige beslissing van de verwerende partij faalt in feite.

6.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij geen ruimtelijke motieven aangeeft op basis waarvan de verwerende partij de verenigbaarheid van het handelspand met het woongebied verkeerd zou beoordeeld hebben.

De verzoekende partij stelt enkel dat zij de verenigbaarheid met het woongebied ziet als de tewerkstelling van autochtone werknemers en dat zij in de geest van de regelgeving een bedrijf met plaatselijke verankering enkel ziet als een absolute noodzaak voor het goed functioneren van een bepaalde wijk en dus niet als een groothandel die over het hele land levert.

Verder geeft zij niet aan in welke mate de VCRO zou geschonden zijn doordat “de gemeente” toelaat dat de loods zou opgetrokken worden op de perceelsgrens, terwijl de verwerende partij, die de beslissing genomen heeft, *in casu* niet het college van burgemeester en schepenen is.

7.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij niet op een afdoende wijze aangeeft op welke wijze de door haar aangehaalde bepalingen van de VCRO en de door haar aangehaalde rechtsbeginselen door de bestreden beslissing zouden geschonden zijn.

Het enig middel is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] en van [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Luk JOLY, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Jelleke ROOMS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de achtste kamer,

Jelleke ROOMS

Luk JOLY